

Hüzün Benim Beşinci Mevsimim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Nisan 2016

En ıssız şarkıyı mesken edindim
Ve meşk ettim demli hazanı.
Yâd ettim dünün güncesini,
Derken susa rağbet ettim ölüm öncesi.
Bir avazda doğmuştum oysa ve
Rencide edilen gök kubbede
Sükûtu aşk bellediğim.

Bir gönlün sefahat bekçisiydim zaman zaman,
Hatta sırnaşık üç beş imgeyi mağdur kılmıştım
Düşmezden önce yolum şiiire.
İndinde bir reçine,
Gölgede asil bir yalnızlık
Ve meylettiğim her tümcede
En noksan yanımdı sesi özgürlüğün.

Bulutlardı evim çok çok öncesinde,
Annemin rahmine düşmezden evvel.
Gönlü kible bildim,
Sona ramak kaldı
Ve rast geldim ansızın bilmediğim bir nükteye.

Yoldan çıkmıştı madem insanlık,
Ben de mi uymalıydım bu kayıp nesle?
Asla, dedim
Ve demez olsaydım keşke, dememe ne hacet,
Vuku bulan bir badireyi ant bildim,
İçinde döndüğüm şu kısır döngüde.

Gölgelendiğim hangi yürekse,
Baş koyduğum
Ve rast geldim sencileyin bir meşke,
Mabet bildiğim kucağında sevginin.
Isırgan otları sarmıştı dört bir yanı
Ve yâd ettim vefalı yarin yüreğindeki

O metruk izleđi.

Bir yanımda sen,
Bir yanımda sensizliđin özlemi.
Sondan kaç önceyim, diye sorma asla
Hele ki adımlı bile unuttuğum böylesi bir hazanda,
Yol verdiđim aşka selam söyle
Ve unutmadan sevgili:
Adını da kırağı çaldı yüreği de,
Hem bilmez misin,
Hüzün benim beşinci mevsimim.